ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร

เกี่ยวกับภาษีส่วนเพิ่ม (ฉบับที่ ๒)

เรื่อง กำหนดลักษณะภาษีเงินปันผลที่ขอคืนได้ที่ไม่เป็นภาษีที่อยู่ในขอบข่าย

อาศัยอำนาจตามความใน (๔) ของวรรคสองของบทนิยามคำว่า “ภาษีที่อยู่ในขอบข่าย” ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่ม พ.ศ. ๒๕๖๗ อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดลักษณะของภาษีเงินปันผลที่ขอคืนได้ที่ไม่เป็นภาษีที่อยู่ในขอบข่าย ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“ภาษีแบบอิมพิวเทชั่นที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์” (Disqualified Refundable Imputation Tax) หมายความว่า ภาษีที่นิติบุคคลในเครือได้รับรู้หรือได้จ่ายซึ่งมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) สามารถขอคืนได้โดยเจ้าของผลประโยชน์ในเงินปันผล เนื่องจากการจ่ายเงินปันผลของนิติบุคคลในเครือดังกล่าว

(๒) สามารถนำมาหักออกจากภาษีที่เจ้าของผลประโยชน์ในเงินปันผลนั้นต้องเสียได้ เว้นแต่ภาษีที่ต้องเสียนั้นเป็นภาษีที่เกี่ยวข้องกับเงินปันผลนั้น หรือ

(๓) สามารถขอคืนได้โดยนิติบุคคลในเครือซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินปันผลนั้น เมื่อได้จ่ายเงินปันผลเช่นว่านั้น แต่ไม่รวมถึง ภาษีที่มีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ภาษีแบบอิมพิวเทชั่นที่เป็นไปตามเกณฑ์ หรือ

(๒) ภาษีจากเงินปันผลที่ถูกจัดเก็บไว้ ณ ที่จ่ายและได้มีการคืนภาษีนั้นไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนให้แก่ผู้ได้รับเงินปันผลนั้น

“ภาษีแบบอิมพิวเทชั่นที่เป็นไปตามเกณฑ์” (Qualified Imputation Tax) หมายความว่า ภาษีที่อยู่ในขอบข่ายที่นิติบุคคลในเครือหรือสถานประกอบการถาวรได้รับรู้หรือได้จ่าย ซึ่งจำนวนภาษีดังกล่าวสามารถขอคืนหรือนำมาหักออกจากภาษีที่ต้องเสียได้โดยเจ้าของผลประโยชน์ในเงินปันผลที่จ่ายโดยนิติบุคคลในเครือหรือนิติบุคคลหลักของสถานประกอบการถาวรนั้น และมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) สามารถขอคืนได้จากประเทศที่ไม่ใช่ประเทศที่จัดเก็บภาษีจากนิติบุคคลในเครือผู้จ่ายเงินปันผล หรือสามารถนำมาหักออกจากภาษีที่ต้องเสียในประเทศเช่นว่านั้นได้ ซึ่งการขอคืนหรือการนำมาหักออกจากภาษีที่ต้องเสียนั้นเป็นสิทธิภายใต้ระบบเครดิตภาษีต่างประเทศ

(๒) สามารถขอคืนได้หรือนำมาหักออกจากภาษีที่ต้องเสียได้โดยเจ้าของผลประโยชน์ในเงินปันผลดังกล่าว ซึ่งเจ้าของผลประโยชน์นั้นต้องเสียภาษีจากเงินปันผลตามกฎหมายของประเทศที่จัดเก็บภาษีจากนิติบุคคลในเครือผู้จ่ายเงินปันผลเมื่อมีเงินได้ดังกล่าว ด้วยอัตราภาษีที่ไม่น้อยกว่าอัตราภาษีขั้นต่ำ

(๓) สามารถขอคืนได้หรือนำมาหักออกจากภาษีที่ต้องเสียได้โดยบุคคลธรรมดาที่เป็นเจ้าของผลประโยชน์ในเงินปันผลดังกล่าวและเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ทางภาษีในประเทศที่จัดเก็บภาษีที่อยู่ในขอบข่าย

จากนิติบุคคลในเครือผู้จ่ายเงินปันผลนั้น ซึ่งบุคคลธรรมดานั้นต้องเสียภาษีจากเงินปันผลดังกล่าวในลักษณะเดียวกันกับเงินได้สามัญ หรือ

(๔) สามารถขอคืนได้หรือนำมาหักออกจากภาษีที่ต้องเสียได้โดยนิติบุคคลที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

(ก) เป็นหน่วยงานของรัฐตามที่อธิบดีได้ประกาศกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๗

(ข) เป็นองค์การระหว่างประเทศตามที่อธิบดีได้ประกาศกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๗

(ค) เป็นองค์การไม่แสวงหากำไรตามที่อธิบดีได้ประกาศกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๗ ที่ก่อตั้งขึ้นและบริหารจัดการอยู่ในประเทศนั้น

(ง) เป็นกองทุนบำนาญตามที่อธิบดีได้ประกาศกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๗ ที่ก่อตั้งขึ้นและบริหารจัดการอยู่ในประเทศนั้น

(จ) นิติบุคคลเพื่อการลงทุนที่ไม่ใช่สมาชิกของกลุ่มนิติบุคคลเดียวกันกับผู้จ่ายเงินปันผลซึ่งได้ก่อตั้งขึ้นและอยู่ภายใต้กำกับดูแลตามกฎหมายของประเทศนั้น หรือ

(ฉ) บริษัทประกันชีวิตที่ตั้งอยู่ในประเทศดังกล่าว และเงินปันผลที่ได้รับนั้นเป็นส่วนของกิจการกองทุนบำนาญซึ่งต้องเสียภาษีในลักษณะที่คล้ายคลึงกับที่กองทุนบำนาญได้เสียจากเงินปันผลที่ได้รับ

ข้อ ๒ ภาษีเงินปันผลที่ขอคืนได้ที่ไม่รวมเป็นภาษีที่อยู่ในขอบข่ายตามความในมาตรา ๒๔ นั้นจะต้องเป็นภาษีแบบอิมพิวเทชั่นที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์

ข้อ ๓ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับสำหรับการพิจารณาหน้าที่การเสียภาษีส่วนเพิ่มสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มต้นในหรือหลังวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๘ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๘
ปิ่นสาย สุรัสวดี
อธิบดีกรมสรรพากร